

Een geheim dat je soms liever niet ziet

Secret Society, te zien op de artistieke vrijplaats van Joep van Lieshout, toont smerige en fascinerende geheimen.

Door onze medewerker
Thomas van Huut

'Abracadabra', staat er meerdere keren in grote zwarte letters op de witte deur van de opslagruimte van Atelier Van Lieshout. De letters vormen samen een driehoek die naar beneden wijst, telkens wordt het woord één teken korter. 'Abra', 'Abr', 'Ab', tot onder alleen de 'A' over is. Wat voor de één een geheimzinnige spreuk is, is voor de ander klare taal. 'Abracadabra' betekent 'Ik creëer terwijl ik spreek', stelt het bordje bij *The Writing is on the Wall* van David Maroto. De kunstenaar nodigt uit om deze heilzame bezwering hardop voor te lezen, om jezelf te bevrijden van de stille leesstem in je hoofd.

Secret Society heet de tentoonstelling die nu te zien is op het terrein van AVL Mundo. De artistieke vrijplaats van kunstenaar Joep van Lieshout, aan de Keileweg in het Rotterdamse Merwe-Vierhavegebied. Daar is de laatste jaren een prettig rauwe broedplaats voor jong talent ontstaan, met beeldentuin, residenties en kortlopende tentoonstellingen. De expositie vindt voor een groot deel plaats in het tot nu toe voor publiek afgesloten opslagruimte van Atelier Van Lieshout.

Een geheim kan van alles zijn op deze expositie, die werk van jonge

Sum of Parts, 2018. Chaim van Luit.

hedendaagse kunstenaars bijeen brengt. Een geheim is bijvoorbeeld de container die Paul Geelen onder de grond heeft begraven. Het is een onderaardse ruimte voor contemplatie, die je met een dun trappetje kunt betreden (*Think Tank*, 2013). Een geheim kan ook een hakenkruis van ne-

onlampen zijn, waarbij - door de wetmatigheid dat het licht altijd de kortste weg door het buizenstelsel kiest - telkens maar twee armen licht geven en de swastika (gelukkig) voor de helft onzichtbaar blijft (Chaim van Luit, *Shortcut*, 2019).

Een geheim bestaat vaker uit iets

dat je liever niet had willen zien, zoals een portret van Hitlers geliefde Eva Braun, opgebouwd uit vrolijk gekleurde kauwgumballen (Joost Ben-them, *Eva*, 2013). Een geheim is soms smerig en misselijkmakend, zoals *Joepiedepoepe*, een compilatie van poepseksscenes uit pornofilms

die Atelier Van Lieshout in 2002 al veel kritiek opleverde. Dit soort provocaties voegen hier niets toe.

Wel vrolijk maakt *Sum of Parts*, opnieuw van Chaim van Luit. Op de wand aan het einde van een donkere lange gang in de opslagruimte van Atelier Van Lieshout installeerde hij bont gekleurde neonlampen, als een mysterieuze, regenboogachtige granaatexplosie die het begin van een nieuwe wereld inluidt.

Achter de deuropening die het middelpunt vormt van *Sum of Parts* betreedt je inderdaad een nieuwe wereld. De digitaal geanimeerde film *Let Me Speak To The Driver*, van Rustan Söderling - op een groot scherm projecteerd in een bijna lege loods - toont een eenzame figuur in wit pak met gasmasker die beweegt door een dystopische, Tsjernobyl-achtige wereld. Er heeft zich duidelijk een grote catastrofe afgespeeld, een ramp die allerlei objecten op een vreemde plek heeft gebracht: een duif met een touw om z'n nek, een klimtoren voor katten op een heuvel en een kikkerfiguur onder een stevige waterstraal. De zoektocht van de anonieme figuur met gasmasker heeft wel iets van hoe je je als bezoeker van *Secret Society* kunt voelen: in een onbekende, mysterieuze opslagplaats op zoek naar objecten van betekenis die je kunt ontcijferen.

Beeldende kunst

Secret Society bij AVL Mundo, R'dam.
T/m 22/9. Vr t/m Zo, 12.30 - 17.30 uur.
Gratis toegang. Inl: AVL Mundo.org
●●●●○